

Ідеалісти

Іван Франко

Під пнем перегнилим в болоті гнилому
Вертаються, клубляться дрібні черв'яки:
І вродились, вирости й гинуть у ньому,
А другі їх тілом живуть залюбки.

І сниться їм, бідним, у пітьмі кромішній:
Деся сонце горить у всім чарі весни,
А в сонця промінні, у радості вічній
Гуляють і золотом сяють вони.

Ті сні свої черви складали в системи
З заключенням: так є найліпше, як є;
Читали промови, співали поеми
Про гарне, щасливе в болоті життє.

Втім люди той пень відвалили й поперли,
І дійснее сонце вказалось з-за мли;
На сонце те глипнули черви й померли
І, мручи, убійчєє світло кляли.